PRIPOROČILA

PRIPOROČILO SVETA (EU) 2022/290

z dne 22. februarja 2022

o spremembi Priporočila (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter člena 292, prvi in drugi odstavek, Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 30. junija 2020 sprejel Priporočilo (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve ([1]).

(2) Svet je 2. februarja 2021 spremenil Priporočilo (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve ([2]), da bi posodobil merila, ki se uporabljajo za oceno, ali so nenujna potovanja iz tretjih držav varna in ali bi morala biti dovoljena.

(3) Z isto spremembo so bili uvedeni mehanizmi za zajezitev širjenja skrb vzbujajočih različic virusa SARS-COV-2 na območju EU ([3]).

(4) Svet je 20. maja 2021 spremenil Priporočilo (EU) 2020/912 ([4]), da bi se upoštevala uvedba in pozitivni učinki kampanj cepljenja pri zajezitvi širjenja virusa ter da bi se nadalje omejila uvoz in širjenje novih spremljanih različic ali zaskrbljujočih različic v EU.

(5) Parlament in Svet sta 14. junija 2021 sprejela uredbi (EU) 2021/953 ([5]) in (EU) 2021/954 ([6]) o digitalnem COVID potrdilu EU. Digitalno COVID potrdilo EU se je izkazalo za temeljno orodje za pomoč pri ponovni vzpostavitvi potovanj znotraj EU.

([1]) Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 z dne 30. junija 2020 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 208 I, 1.7.2020, str. 1).

([2]) Priporočilo Sveta (EU) 2021/132 z dne 2. februarja 2021 o spremembi Priporočila (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 41, 4.2.2021, str. 1).

([3]) „Območje EU+“ vključuje vse schengenske države članice (vključno z Bolgarijo, Ciprom, Hrvaško in Romunijo) ter štiri pridružene schengenske države. Vključuje tudi Irsko, če se bo odločila za uskladitev svojih ukrepov.

([4]) Priporočilo Sveta (EU) 2021/816 z dne 20. maja 2021 o spremembi Priporočila (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 182, 21.5.2021, str. 1).

([5]) Uredba (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) za olajšanje prostega gibanja med pandemijo COVID-19 (UL L 211, 15.6.2021, str. 1).

([6]) Uredba (EU) 2021/954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) v zvezi z državljani tretjih držav, ki se zakonito nahajajo ali prebivajo na ozemlju držav članic med pandemijo COVID-19 (UL L 211, 15.6.2021, str. 24).

(6) Od sprejetja Uredbe (EU) 2021/953 je Komisija sprejela več izvedbenih aktov, ki določajo, da se potrdila o COVID-19, ki jih izda določena tretja država, štejejo za enakovredna potrdilom, ki jih izdajo države članice v skladu z navedeno uredbo. Potrdila o cepljenju, prebolelosti in testiranju, zajeta v takih izvedbenih aktih, se tako lahko varno in zanesljivo potrdijo. Tako so digitalno COVID potrdilo EU in zlasti izvedbeni sklepi, sprejeti na tej podlagi, prav tako olajšali varno ponovno odprtje meja za potnike iz tretjih držav v EU ([7]).

(7) Glede na razvoj pandemije, vključno s pojavom skrb vzbujajoče različice omikron, ter vse večje število cepljenj in postopno odpravo omejitev potovanj po vsem svetu bi bilo treba sedanji pristop iz Priporočila (EU) 2020/912 posodobiti, da bi se upoštevala vzpostavitev digitalnega COVID potrdila EU.

(8) Evropski svet je 22. oktobra 2021 v svojih sklepih glede na razvoj epidemioloških razmer pozval k nadaljnjemu usklajevanju za olajšanje prostega gibanja znotraj EU in potovanja v EU ter k reviziji obeh priporočil, vključno s Priporočilom Sveta (EU) 2020/912.

(9) Standardno obdobje priznavanja potrdil o cepljenju, ki jih tretje države izdajo po zaključku serije primarnega cepljenja, bi bilo treba določiti na 270 dni. Za zagotovitev usklajenega pristopa države članice ne bi smele priznavati potrdil o cepljenju, izdanih po zaključku serije primarnega cepljenja, če je minilo več kot 270 dni od prejema odmerka, navedenega v potrdilu. V tem primeru bi morale države članice priznavati potrdila o cepljenju, iz katerih je razvidno, da je bil po zaključku serije primarnega cepljenja prejet dodaten odmerek.

(10) Da bi se dodatno olajšalo varno potovanje v EU, bi bilo treba prag stopnje skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju zvišati s 75 na 100 na 100 000 prebivalcev. Da bi se upoštevale povečane zmogljivosti testiranja skoraj dve leti po prvem pojavu virusa, bi bilo hkrati treba povečati zahtevano minimalno tedensko testiranje s 300 na 600 testov na 100 000 prebivalcev. To bi moralo dodatno povečati zanesljivost podatkov, ki se uporabljajo za določitev obsega nenujnih potovanj iz določene tretje države.

(11) Za boljše omogočanje nenujnih potovanj v Unijo in povečanje predvidljivosti za potnike iz tretjih držav bi morale države članice sprejeti ne le cepiva proti COVID-19, ki jim je bilo izdano dovoljenje za promet na podlagi Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), ampak tudi tista cepiva, ki jih je SZO po zaključenem postopku uvrstila na seznam cepiv za nujno uporabo.

(12) Poleg tega bi morale države članice kot alternativo cepljenju dovoliti nenujna potovanja osebam, ki so prebolele COVID-19 v 180 dneh pred potovanjem v EU in imajo digitalno COVID potrdilo EU ali potrdilo, ki je bilo priznano kot enakovredno.

(13) Hkrati bi lahko države članice za nadaljnje zmanjšanje tveganja prenosa virusa SARS-CoV-2 zahtevale tudi veljavno dokazilo o negativnem testu verižne reakcije s polimerazo v realnem času (RT-PCR) pred odhodom, če je potnik (i) prejel cepivo proti COVID-19, za katerega je bil zaključen postopek za uvrstitev na seznam SZO cepiv za nujno uporabo, ki pa ni na seznamu cepiv, odobrenih v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, ali (ii) okreval po COVID-19 v 180 dneh pred potovanjem v EU.

([7]) Posodobljeni seznam sklepov o enakovrednosti je objavljen na spletni strani: https://ec.europa.eu/info/publications/commission-implementing-decisions-eu-equivalence-covid-19-certificates-issued-non-eu-countries_en

([8]) Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L 136, 30.4.2004, str. 1).

(13a) Ker morda ni mogoče preveriti verodostojnosti, celovitosti in veljavnosti potrdil o cepljenju, ki jih izdajo tretje države, ki ne uporabljajo okvira zaupanja digitalnega COVID potrdila EU ali potrdila o cepljenju, ki je priznano kot enakovredno, bi lahko države članice pred odhodom zahtevale tudi veljavno dokazilo o negativnem testu RT-PCR, če je potnik v celoti cepljen s cepivom proti COVID-19, za katerega je bilo izdano dovoljenje za promet v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, vendar nima digitalnega COVID potrdila EU ali potrdila o cepljenju, ki je priznano kot enakovredno.

(14) Otrokom, starejšim od 6 let in mlajšim od 18 let, bi moralo biti omogočeno potovanje pod pogojem, da je bil njihov test RT-PCR pred odhodom negativen. V teh primerih bi lahko države članice po prihodu zahtevale dodatni test, prestajanje karantene ali samoosamitev. Kadar imajo otroci, starejši od 6 let in mlajši od 18 let, veljavno dokazilo o cepljenju proti COVID-19, izdano na podlagi cepiva proti COVID-19, odobrenega v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, testa ne bi smeli zahtevati. Za otroke, mlajše od 6 let, ki potujejo z odraslo osebo, ne bi smele veljati dodatne zahteve.

(14a) Države članice bi lahko dovolile nenujna potovanja osebam, za katere je priznano cepljenje proti COVID-19 zdravstveno kontraindicirano, če so te osebe pred odhodom predložile potrebno dokumentacijo in je bil njihov test RT-PCR pred odhodom negativen.

(15) Glede na vse večje število cepljenj po vsem svetu je primerno začeti preučevati možnost postopnega prehoda s sedanjega hibridnega pristopa, ki temelji na državi/osebi, na pristop, ki bi temeljil izključno na osebi, odpravo omejitev potovanj pa temeljiti zgolj na cepilnem statusu ali funkciji/potrebi, ki jo opravljajo potniki. Trenutno pa še vedno obstajajo tretje države z omejenim dostopom do cepiv ali nizko stopnjo precepljenosti. Ob upoštevanju vse večje precepljenosti po svetu bi zato morala Komisija glede na predhodne splošne ocene stanja precepljenosti v tretjih državah na podlagi podatkov, ki so jih med drugim predložile delegacije EU, do 30. aprila 2022 pregledati priporočilo z namenom črtanja Priloge I, s čimer bi tretjim državam dali dovolj časa, da povečajo precepljenost in da prebivalci prejmejo poživitvene odmerke, da se zagotovi veljavnost potrdil o cepljenju. Komisija bi morala poročati Svetu in mu po potrebi predložiti predlog za črtanje Priloge I.

(16) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče in se v njej ne uporablja. Ker to priporočilo nadgrajuje schengenski pravni red, bi se morala Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to priporočilo, odločiti, ali ga bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(17) To priporočilo predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje ([9]). Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč ali se v njej ne uporablja.

(18) To priporočilo za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([10]), ki spadajo na področje iz člena 1, točka A, Sklepa Sveta 1999/437/ES ([11]).

([9]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

([10]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

([11]) Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

(19) To priporočilo za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([12]), ki spadajo na področje iz člena 1, točka A, Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([13]).

(20) To priporočilo za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([14]), ki spadajo na področje iz člena 1, točka A, Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa 2011/350/EU ([15]) –

(21) Pravni status tega priporočila, kakor je naveden v uvodnih izjavah 15 in 19, ne posega v potrebo po tem, da v interesu ustreznega delovanja schengenskega območja vse države članice sprejmejo usklajeno odločitev o odpravi omejitve nenujnih potovanj v Unijo –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Priporočilo (EU) 2020/912 se spremeni:

(1) s 1. marcem 2022 se v točki 2, drugi odstavek, številka „75“ nadomesti s „100“, številka „300“ pa se nadomesti s „600“;

(2) s 1. marcem 2022 se točka 6a, prvi, drugi in tretji odstavek, nadomestijo z naslednjim:

„Brez poseganja v točko 6(a) in (b) bi države članice, kadar sprejmejo dokazilo o cepljenju, da bi opustile omejitve potovanj, uvedenih zaradi omejevanja širjenja COVID-19, načeloma morale začasno omejitev nenujnih potovanj v EU odpraviti tudi za potnike, ki so zadnji priporočeni odmerek enega od cepiv proti COVID-19, odobrenih v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004 (*), prejeli najpozneje 14 dni pred vstopom na območje EU+, če je minilo manj kot 270 dni od prejema odmerka, navedenega v potrdilu o cepljenju za zaključek serije primarnega cepljenja, ali je bil po zaključku serije primarnega cepljenja prejet dodaten odmerek.

Države članice bi morale začasno omejitev nenujnih potovanj v EU za take potnike odpraviti tudi, kadar so ti zadnji priporočeni odmerek enega od cepiv proti COVID-19, za katerega je bil zaključen postopek za uvrstitev na seznam SZO cepiv za nujno uporabo, prejeli najpozneje 14 dni pred vstopom na območje EU+, če je minilo manj kot 270 dni od prejema odmerka, navedenega v potrdilu o cepljenju za zaključek serije primarnega cepljenja, ali je bil po zaključku serije primarnega cepljenja prejet dodaten odmerek.

Države članice bi morale tudi opustiti začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za potnike, ki so okrevali po COVID-19 v 180 dneh pred potovanjem v EU.

([12]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
([13]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).
([14]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21.
([15]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

V ta namen bi državljan tretje države, ki želi opraviti nenujno potovanje v državo članico, moral imeti eno od naslednjega:

(a) veljavno dokazilo o cepljenju proti COVID-19, izdano na podlagi cepiva proti COVID-19, odobrenega v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, ali

(b) veljavno dokazilo o cepljenju proti COVID-19, izdano na podlagi cepiv proti COVID-19, za katere je bil zaključen postopek za uvrstitev na seznam SZO cepiv za nujno uporabo, ki pa niso na seznamu cepiv, odobrenih v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, ali

(c) veljavno dokazilo o prebolelosti.

Za potnike, ki spadajo pod točki (b) in (c), bi lahko država članica zahtevala tudi veljavno dokazilo o negativnem testu verižne reakcije s polimerazo v realnem času (RT-PCR), opravljenem ne prej kot 72 ur pred odhodom. Za potnike, ki spadajo pod točko (b), bi lahko države članice uporabljale dodatne zdravstvene ukrepe, kot so osamitev, prestajanje karantene ali prejem cepiva, odobrenega v EU v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004.

Države članice bi morale poleg digitalnih COVID potrdil EU priznavati taka dokazila o cepljenju ali prebolelosti v zvezi s COVID-19, če ustrezajo potrdilom, ki so bila priznana kot enakovredna potrdilom, izdanim v skladu z Uredbo (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta (**) v izvedbenem aktu, ki ga je Komisija sprejela na podlagi člena 8 navedene uredbe.

Če tak akt v zvezi s potrdili, ki jih izda tretja država, ni bil sprejet, bi države članice v skladu z nacionalnim pravom lahko sprejele dokazilo o testiranju in cepljenju, ki ga je izdala tretja država, pri čemer se upošteva, da morajo imeti možnost preveriti verodostojnost, veljavnost in celovitost potrdila ter to, ali vsebuje vse ustrezne podatke, kakor je določeno v Uredbi (EU) 2021/953.

V takem primeru bi lahko za potnike, ki so v celoti cepljeni s cepivom proti COVID-19, za katere je bilo izdano dovoljenje za promet v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004, vendar nimajo digitalnega COVID potrdila EU ali potrdila o cepljenju, ki je priznano kot enakovredno, zahtevale veljaven dokaz o negativnem testu RT-PCR pred odhodom.

Otrokom, starejšim od 6 let in mlajšim od 18 let, bi bilo, če zanje ne veljajo navedene določbe, treba dovoliti nenujna potovanja v državo članico, če imajo veljavno dokazilo o negativnem testu verižne reakcije s polimerazo v realnem času (RT-PCR), opravljenem ne prej kot 72 ur pred odhodom. V teh primerih bi lahko države članice po prihodu zahtevale dodatni test, prestajanje karantene ali samoosamitev. Za otroke, mlajše od 6 let, ki potujejo z odraslo osebo, ne bi smele veljati dodatne zahteve.

(*) Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila (UL L 136, 30.4.2004, str. 1).

(**) Uredba (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) za olajšanje prostega gibanja med pandemijo COVID-19 (UL L 211, 15.6.2021, str. 1).“;

(3) vstavi se nova točka 12:

„12. Komisija bi morala do 30. aprila 2022 pregledati priporočilo z namenom črtanja Priloge I ob upoštevanju vse večjega števila cepljenj po vsem svetu.

Komisija bi morala poročati Svetu in mu po potrebi predložiti predlog za črtanje Priloge I.“

V Bruslju, 22. februarja 2022

Za Svet
predsednik
C. BEAUNE